

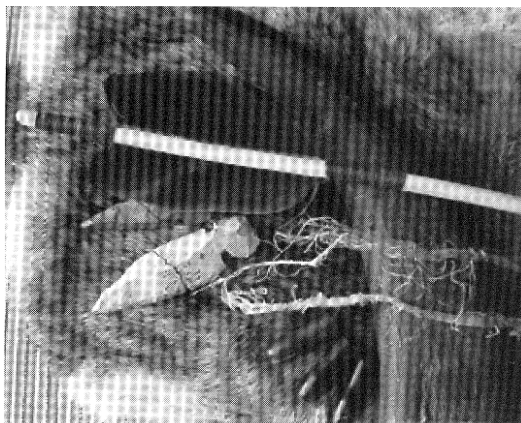
Oer-Traditioneel boogschieten

Het artikel "Boogschieten doe je met een boog" heb ik met plezier gelezen.

Ik kwam jaren geleden in contact met een studente archeologie die, mede vanuit haar studie, traditioneel wilde gaan schieten.

Snel daarna studeerde ze af en kreeg ze een baan in het zuiden van België bij een archeologisch studie- en documentatiecentrum. In 1992 ontving ik daarvan een uitnodiging voor het " Europees kampioenschap voor prehistorische speerwerpers en bogen". Prehistorische boog, de regels zijn eenvoudig: maak een boog, pijlen en pees met materiaal, gereedschap en productiemethodes zoals de steentijdbewoners dat deden. Geen kunststof, geen metaal maar alleen organische stoffen en eventueel steen. Geen plastic nok, maar uitgesneden in de schacht, geen metalen punt maar eentje van hardhout, botsplinter, dieren-tand of een afgespitste schacht. Of als men het optimale wil: silex of obsidiaan. De veren niet gelijmd maar met organische draden aangebonden.

De pees geeft meer moeilijkheden. Ik ben 45 jaar geleden begonnen met een Turkse eiken "d' Hondt" -boog en daar zat nog een originele Vlaamse pees op. Op de stalen "Seefab"-bogen die daarna kwamen, werd van alles geprobeerd; van ijzergaren, bromfietsversnellingskabel tot operatiegaren. Dit laatste was bij de proefschoten een sensatie wat betreft de pijlsnelheid, 10 schoten lang, en toen brak ze.

Bij het "oerschieten" vind je de bevrediging niet in de resultaten, maar in de diversiteit en originaliteit van het materiaal. Misschien ook aantrekkelijk voor de traditionele boogschutter uit 2003?